

Bruidmeisjes en lampen (Matt. 25:1-13)

Waarheidsvriend 08-02-2018

Wat is hier nu aan de hand? Tien meisjes wachten op de aankomst van de bruidegom. Dat klinkt in onze cultuur wat vreemd, de bruidegom komt toch altijd samen met de bruid naar de kerk of naar het feest? In de cultuur van toen was dat anders. De bruidmeisjes verzamelen zich met de familie thuis bij de bruid of in een feestzaal. Het zijn meestal ongegronde nichtjes of vriendinnen van de bruid, die haar als de hofhouding van een koningin bijstonden. De bruidegom wordt door zijn broers en vrienden opgehaald om in een grote feeststoet naar het huis van de bruid te gaan. Het laatste stuk gaan de bruidmeisjes hem samen met alle kinderen en vrienden tegemoet. Natuurlijk hebben ze olielampen bij zich als het donker is, want er is verder geen straatverlichting. Als de stoet aankomt bij het huis of de trouwzaal, vindt de trouwceremonie plaats en kan het feest beginnen.

Veel kinderbijbels (en ook de NBV) wekken de indruk, dat vijf van de tien vrouwen wel olie in hun lamp hadden, maar geen extra reserve olie hadden meegenomen. Ze hadden er wel rekening mee gehouden dat het donker zou zijn als de bruidegom zou arriveren, maar niet dat de komst van de bruidegom lang op zich laten wachten. Dat was dom. Ze hadden kunnen weten dat het lang zou gaan duren en hadden dus *genoeg* olie moeten meenemen. De andere vijf waren wijzer en hadden extra olie bij zich.

Toch is dat niet wat er staat. Niemand had er rekening mee gehouden dat het zo lang zou duren; alle meisjes vallen immers in slaap. Het probleem is volgens de tekst niet dat de dwaaze meisjes te weinig, maar dat ze helemaal *geen* olie hadden meegenomen in hun lampen. Logisch dat hun lamp telkens uitgaat (Mat. 25:8). Zonder olie wil een lamp niet branden. Dat is precies de pointe van het verhaal. Hoe dwaas is het om met een lamp zonder olie naar een bruiloft te gaan. Dat laat zien, dat je helemaal niet thuis hoort op de bruiloft. Je bent onvoorbereid, geen echte gast.

Het punt dat Jezus wil maken, heeft hij al eerder in het Evangelie gemaakt. In Mattheus 7 (v. 24-27) sprak Jezus al over dwaasheid. Daar ging het over het bouwen van een huis. Wie een huis bouwt op een fundament is wijs, wie dat niet doet is dwaas. Het wijs gebouwde huis houdt stand, zelfs bij de zwaarste storm, het andere stort al snel in. In die context is dwaasheid volgens Jezus dat je wel Zijn woorden hoort, maar er niet naar wilt leven. Dat geldt dus ook voor dwaasheid in Mattheus 25. De dwaaze meisjes zijn het beeld van mensen die wel horen, maar niet doen wat Jezus zegt. Dat is net zo dwaas als een huis bouwen zonder fundament of een lamp meenemen zonder olie. Dat werkt niet. Dan heb je eigenlijk helemaal niets. Wie Jezus wel interessant vindt en geïnspireerd wordt door zijn wijsheid, maar zich ondertussen niets van zijn woorden aantrekt, die is dwaas. Die heeft niets van Jezus begrepen. En die mist ook wat Jezus wil geven, namelijk het echte nieuwe leven. Je kunt je dan zelfs afvragen of je wel echt gehoord hebt.

Jezus spreekt hier allereerst de Joodse leiders aan, die zich druk maken over allerlei wetten en regels uit het Oude Testament, maar zich ondertussen van Jezus' woorden niets aantrekken. Dat is dwaas. Want Jezus is door de Vader gezonden, is zelf het vleesgeworden Woord, en daarmee de volkomen realisering van Gods wil. Als je Jezus woorden hoort en doet, leef je daarom ook zelf naar de bedoelingen van de Here God. Maar wie Hem niet erkent als de Zoon van God, die heeft dus ook niet begrepen waar het in de Oude Testament over gaat en weigert daarmee te leven naar Gods bedoelingen.

Jezus is nogal scherp. Hij maakt haarfijn duidelijk dat Hij zelf niet maar een interessante wijsheidsleraar is of een spirituele gids. Je kunt je niet door zijn woorden laten inspireren, zonder ook

je leven aan Hem toe te vertrouwen. Bij Hem vallen de beslissingen rondom het echte leven, rondom eeuwig leven.

Dat betekent, dat het Jezus met olie dus ook niet allereerst de Heilige Geest bedoelt. Alsof je met Jezus kunt leven, zonder de Heilige Geest te hebben ontvangen. De Geest is niet iets 'extra's' dat volgt op het geloven in Jezus, geen aanvullende gave als je het wilt volhouden. Wie Jezus woorden hoort en gelooft, wie Jezus daadwerkelijk vertrouwt en volgt, ontvangt ook de Heilige Geest. Horen en doen is leven door de Geest, vanuit het geloof in Jezus. De gelijkenis richt zich tegen hypocrisie in de kerk. Dat we de woorden van Jezus kunnen spellen, de geloofswaarheden heel goed kennen, maar er ondertussen niet naar leven. Dat is een spiegel waar we als gemeente van Christus nog wel eens in mogen kijken. Hebben we de woorden van Jezus wel echt gehoord? Zozeer, dat het ons leven ook raakt en we ons kruis op ons nemen om Hem werkelijk te volgen?